

Hogyan éreztem magam a versenyen?/ Teljesítményértékelés

Először is szeretném megköszönni a szervezőknek, hogy meghívottként részt vehettem ezen a rangos, sok szempontból is egyedülálló tornán. Egyedülálló verseny volt, mert Félégyházi Lacira emlékezhettünk, egyedülálló volt abban is, hogy nagyon sok neves debreceni kötődésű mester elindult a versenyen, és nem utolsó sorban azért is, mert különböző generációk csaptak össze a superbajnoki címért (Debrecenben 1993 óta nem volt ilyen erős körmérkőzés).

A rendezők kifogástalan körülményeket biztosítottak; a versenyterem hőmérséklete kellemes volt a nagy meleg ellenére, az előteremtett díjak kellően motiválták küzdelemre a játékosokat. Sok parti végződött döntéssel, kevés volt a „szalonremi”.

Számomra nagy kihívás volt újra egyéni versenyen játszani, ráadásul egy hosszú, 11 fordulós körmérkőzésen. Három éve nem játszottam csak csapatbajnoki mérkőzéseken, évente 8-9 partit, tehát úgynevezett „vasárnapi sakkozó” lettem. Be kell valljam, hogy munka mellett nem sikerült kellően felkészülni az ellenfelekből, csak a verseny előtti héten „villámtempóban” tudtam megnézni, hogy ki milyen megnyitásokat játszik.

Az elért 50%-os teljesítményemmel – figyelembe véve, hogy a verseny közben még dolgoznom/érettségiztetnem is kellett – meg vagyok elégedve. A verseny első öt helyezettje ellen veretlen tudtam maradni, sőt a tornagyőztes ellen sikerült nyernem. Világos színnel most sikerült megőriznem a veretlenségemet, a hat sötét partiból viszont sok a három vereség.

Kettőt a Tarrasch-védelemben szenvedtem el, ami különösen fájó számomra, mert a védelem specialistájának tartom magamat. Igaz, hogy a Braun Márton által választott ritka mellékvariból nem jöttem ki hátrányosan, tehát nem a nyitás számlájára írom a vereséget, 13... Fxg2 után szerintem kényelmes állásom van. A Levicky Tibi elleni partimban pedig én tértem el a fővaritól, de ez nem volt szerencsés, mert így gyakorlatilag végig védekeznem kellett, nem találtam meg a dinamikus ellenjátékot. Így utólag szerencsésebb lett volna Cselényi Balázs ellen is vállalni a Tarrasch-védelmet, mert az általam alkalmazott Mexikói védelemből csak komoly hátránnyal sikerült kijönnöm, és elszalasztottam a kínálózó lehetőséget, hogy megnyerjem a partit.

Sajnos a partijaim nagy részében sikerült kisebb-nagyobb időzavarba kerülnöm (ennek oka játék- és önbizalomhiány), és így három nyert állásból csak egy pontot gyűjtöttem, ami el is döntötte a szereplésemet.

Összességében örültem a lehetőségnek, bízom benne, hogy lesz még alkalmam superbajnokságon jobban szerepelni...

Debrecen, 2012. 07. 06.

László János
Fide-mester